

Mișcarea Populară Portocalie

Cezar
Adonis Mihalache

Ar fi trebuit să-i spună, nu „Mișcarea Populară”, ci Mișcarea Portocalie... Ba, mai abitur, formațiunea ar fi trebuit înregistrată drept „Partidul Poporului Traian Băsescu”. Ori „P. P. Elena Udrea”! Căci, acesta este scopul final... Și chiar dacă apariția partidului... mișcării (!) pare o acțiune hazardată, putând duce la fărâmițarea electoratului de dreapta, nu reprezentarea votanților îi interesează pe „inițiatori”. De aceea, chiar dacă racolează și captează, inclusiv sub sceptrul șantajului, mare parte din PDL, Mișcarea Populară portocalie nu va obține mai mult de câteva procente la europarlamentare. Asta prin „sacrificarea” PDL-ului care va mai „ceda” din tot mai puținele sale procente.

Și totuși, nu europarlamentarele reprezintă marea miză a strategilor „de dreapta”! Căci, în fapt, asistăm, la croirea unui scenariu prin care PDL, dar și restul formațiunilor „de dreapta”, să fie spoliata de procente doar pentru a le determina să recunoască, după europarlamentare, și în perspectiva prezidențialelor, necesitatea unificării dincolo de orice orgolii și frustrări.

E drept, la prima vedere pare că Mișcarea Populară riscă să repete scenariul infiltrării formațiunilor maghiare „alternative” la UDMR care au dus la fragmentarea electoratului. Numai că, perspectiva unificării reprezintă, în acest caz, cheia descuierei porții de la Cotroceni. În acest fel, după europarlamentare, după dezastrul pe care îl vor suferi TOATE formațiunile de dreapta, UNIFICAREA acestor structuri (PDL, PMP, Forța Civică, PNȚCD) într-un pol al dreptei va veni de la sine. Fără condiții „a priori”, fără drept de replică la revendicarea poziției de „reprezentant”.

Or, cel mai îndreptățit în a-și aroga poziția de lider al dreptei după europarlamentare va fi formațiunea cea mai bine

plasată dintre toate aceste mișcări și partide. Și nu atât ca procent final, cât mai ales în funcție de rata de creștere. Și nu va fi PDL, care va atinge un scor modest față de așteptările votanților de dreapta, și va avea oricum o descreștere, nu va fi nici „Forța” lui MRU (aproape scoasă din joc după ce a uitat să actualizeze listele de membri la

procent mai bun decât Mișcarea Populară, tot vor părea că au obținut prea puțin.

Și nu este puțin probabil ca Vasile Blaga, nu doar să fie conștient de un asemenea scenariu, dar să accepte „hemoragia” dinspre PDL spre Mișcarea Populară tocmai ca o șansă de a mai conta ca poziție într-o eventuală unificare a

tribunal) ci tocmai Mișcarea Populară. Care nu va face poate un scor atât de izbitor (practic, nu mai are timp să „crească”), dar care, fie și prin faptul că va realiza câteva procente, își va putea aroga rolul de aglutinare a fărâmițatelor mișcări de dreapta. Și care nu va reprezenta doar eticheta sub care să se constituie „polul” dreptei, dar va fi cea mai îndreptățită să furnizeze și candidatul pentru prezidențiale. Adică, tocmai acel candidat dorit de Traian Băsescu...

De aceea, indiferent de „scorul” pe care îl va obține la europarlamentare, în raport cu ceilalți reprezentanți ai dreptei (inclusiv cu formațiunile maghiare, care vor asigura, prin PPMT, de exemplu, o verigă esențială pentru o viitoare alianță a formațiunilor de dreapta), fiecare parte de procent va îndreptăți Mișcarea Populară să solicite rolul de reprezentare a dreptei. Asta în timp ce, oricare ar fi suma procentelor pe care le va obține, PDL va fi oricum un perdant, nu doar al eșichierului, cât mai ales al dreptei. Și va pierde dreptul de a nominaliza, după eventuala unificare a dreptei, candidatul unic la prezidențiale. Iar în aceeași situație se vor găsi și celelate formațiuni de dreapta care, chiar dacă ar face un

dreptei. Mai ales în condițiile în care, indiferent de ce scor ar obține la europarlamentare, ar fi oricum mult prea puțin și prea dezamăgitor pentru a mai conta ca reprezentant al dreptei și a mai avea dreptul să nominalizeze acel candidat unic la prezidențiale.

Este poate și motivul pentru care președintele PDL este destul de discret față de „dezertările” din partid și nu reacționează așa cum ar trebui să o facă un șef de partid când este pus în fața dezagregării proprii formațiuni. Căci, spre deosebire de Partidul Poporului D.D., hemoragia PDL poate fi privită ca o supapă la colacul de salvare al dreptei românești (ceea ce ar explica ezitarea lui Vasile Blaga de a o fi dat afară din PDL, la momentul potrivit, pe Elena Udrea).

În acest fel, actuala supărare pe care o afișează Vasile Blaga seamănă, de fapt, cu „iritarea” de acum nici în câțiva ani a lui Marko Bela în fața constituirii unor formațiuni maghiare „alternative” la UDMR.

Diferențe care dezavantajează

Iulian
Chivu

Este cât se poate de simplu și de concludent! Dacă admitem că lucrul despre care spunem ceva este referentul, iar ceea ce spunem este referința, putem să facem o concludentă analogie: Nemții, a căror limbă este recunoscută pentru cuvintele ei compuse, spun *verhalten* pentru ceea ce noi înțelegem prin atitudine, iar pentru înțelegerea lumii spun *weltverstehen*. În limba română definim atitudinea, potrivit DEX, ca: 1. Ținută sau poziție a corpului. 2. Fel de a fi sau de a se comporta (reprezentând adesea o anumită concepție); comportare. ♦ Expr. A lua atitudine = a-și manifesta poziția, a-și afirma (cu hotărâre) punctul de vedere. Mergând acum la termenul german, constatăm că el derivă, fără a-și îndepărta sensul de origine, din cuvintele: *ver* – adevăr, *haltung* – a se opri în...

Diferența este vizibilă. Cuvântul românesc atitudine trimite la a lua o poziție față de ceva, ceea ce mizează pe punctul personal de vedere, afirmat „cu hotărâre”, iar pentru nemți atitudinea înseamnă a căuta să te oprești în adevărul despre un lucru sau un fapt. Cine nu sesizează diferența confirmă ceea ce vom spune mai jos dacă nu cumva acuză și o pasivitate complice.

Am mai amintit cuvântul *weltverstehen* echivalent cu înțelegerea lumii. Diferența constă în referențialul lui a înțelege. Același DEX definește pentru limba română verbul în sensul lui principal ca: A-și face, a avea o idee clară și exactă despre un lucru, a pătrunde, a cuprinde cu mintea; a pricepe. Cuvântul german, compus ca și primul, nu se va îndepărta de sensurile din care derivă: a se situa în adevărul lumii. O spunem răspicat că nicio deducție de mai jos nu incriminează limba română fapt, cu „iritarea” de acum nici în referentul ei, nici în câțiva ani a lui Marko Bela în fața constituirii unor formațiuni maghiare „alternative” la UDMR. Nu limba română e de vină că a avea atitudine trimite mai mult la punctul de vedere personal care nu totdeauna se suprapune peste adevărul despre acel lucru sau fapt, ci promovează prin excelență situarea noastră cât mai originală față de acel lucru și când e nevoie să o facem și, din păcate, chiar și când nu e nevoie de atitudinea noastră.

Nici definiția din

dicționarele noastre nu exclude, după cum se poate vedea, obiectivitatea „poziției”. Și atunci doar tendința noastră de a aluneca spre subiectivism e de vină. *Weltverstehen* nu mai lasă loc de voință, fiindcă înțelegerea lumii nu e numai o chestiune personală a unui individ sau altul, ci devine în relațiile lui sociale o contradicție zgomotoasă, un prilej de conflictualitate dat tocmai de situarea într-un plan semantic adiacent adevărului despre lucruri; a înțelege lucrurile nu înseamnă a le reflecta în adevărul lor absolut, ci doar a le transpune în planul nostru personal, în eul nostru, care nu este totuna cu *Dasein*.

Desigur, tot ce am spus aici ar fi o discuție strict filologică sau una sterilă dacă nu i-am da referențialul care ne-a îndemnat la astfel de diferențieri. Premierul Victor Ponta are haz doar atât timp cât are un oponent în Traian Băsescu. Acesta este referentul lui predilect și îi caută orice referință posibilă. Motivația lui politică se va stinge odată cu dispariția referentului din opozabilitate.

Am văzut zilele trecute disputa pe Coduri, dispută care a antrenat atitudinea. Diferența a fost și de data aceasta net în favoarea lui Traian Băsescu. Eu sunt un marinar care își cunoaște meseria și nu acceptă sugestii de la un procuror cum să facă o întoarcere sau o acostare – ar spune Traian Băsescu. Problema Codurilor nu l-a situat pe Victor Ponta în adevăr, ci în replică. Îndreptările se puteau face doar dacă pentru premier atitudine s-ar fi rostit *verhalten*. Excludem de fapt ideea că în *weltverstehen* Victor Ponta este un amator; un procuror înțelege mai bine ca un marinar unde bat efectele acelor rectificări pe care tot el ar fi trebuit să le vadă înaintea lui Traian Băsescu.

Iată de ce rămân consecvent în credința că după dispariția lui Traian Băsescu de pe scena politică, misiunea esențială a lui Victor Ponta s-ar putea încheia, dacă nu cumva ar rămâne să plătească nestânjenit polițe în stânga, dar mai ales în dreapta. Spectatorului politic nu i-ar mai rămâne decât să constate de ce atitudinile noastre rămân mai mult în subiectivitate, pe când la nemți înseamnă neabătut a se situa în adevărul lucrurilor, *verhalten*.

Iarna, harababura este sub control!?

Gheorghe
Funar

În această iarnă, până la 24 ianuarie 2014, în România s-au înregistrat temperaturi neobișnuit de ridicate, cuprinse între +3 și +18 grade Celsius. Practic, timp de aproape trei luni, autoritățile publice centrale și locale, împreună cu firmele angajate pentru lucrări de dezapezire în iarna anilor 2013-2014 nu au avut de lucru, s-au bucurat de vremea primăvărată și au făcut cheltuieli foarte mici.

Începând cu ziua de 25 ianuarie a.c. a venit, în sfârșit și cu mare întârziere, iarna și s-a așternut zăpada în toată țara, iar în județele din S-E României a început viscolul. La fel ca în toți ultimii 25 de ani, autoritățile Statului Român au fost luate prin surprindere. De data aceasta fiindcă a început iarna la sfârșit de săptămână. Ca urmare, după primele două zile de iarnă aproape toată România a fost paralizată, respectiv: au fost închise cele trei mini-autostrăzi, A1, A2 și A3, precum și peste 80 de drumuri naționale, sute de drumuri județene și majoritatea drumurilor comunale; mai multe comune și zeci de sate au fost și sunt izolate; în București și în 26 de județe au fost închise (timp de o săptămână) școlile și liceele, dar nu și grădinițele; au fost suspendate cursurile doar la trei universități din trei municipii; au fost anulate peste 200 de trenuri, zeci de trenuri au fost oprite în gări, iar trenurile care au circulat au înregistrat întârzieri de 3-12 ore; sute de tiruri și zeci de mii de alte autovehicule au fost trase pe dreapta de către Poliție și oprite să circule pe toate categoriile de drumuri; nămeții de pe unele drumuri au ajuns, pe unele porțiuni, la 1-2 metri înălțime din cauza viscolului; sute de localități au fost lipsite de curent electric. Televiziunile prezintă, de câteva zile, secvențe bine alese și repetate la nesfârșit privind dezastrul național provocat de „generalul iarna”, cel care a învins Guvernele Boc V și Ungureanu, iar acum se „luptă” cu Guvernul Ponta II sau viceversa. Tot la televiziuni și la radio, cetățenii români sunt „terorizați” cu codurile galbene, portocalii și roșii, dar nu sunt informați corect asupra cadrului legal, a prevenirii situațiilor de urgență și, mai ales, în legătură cu dotarea și activitatea desfășurată de firmele care au obținut contractele pentru dezapezire.

La televiziune apar secvențe din activitățile de dezapezire la care participă Armata (cu circa 2.000 de militari înarmați cu lopeți și vreo 200 de mijloace auto), Jandarmeria și Pompierii. Poliția, de regulă, a închis circulația auto și păzește drumurile închise, uneori și cu sprijinul mascaților.

Ca să nu se repete și în acest an blocajele în circulație și închiderea drumurilor, Guvernul Ponta II a tre-

cut Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (C.N.A.D.N.R.) din subordinea Ministerului Transporturilor la Ministerul Marilor Proiecte, probabil de închidere a autostrăzilor și drumurilor naționale, condus de ministrul Dan Șova, de profesie jurist.

Având în vedere dezastrul și harababura înregistrate în lunile precedente, inclusiv acum în România, era mult mai inspirat Guvernul Ponta II dacă lua decizia ca transporturile auto și feroviare să treacă de la Ministerul Transporturilor la Ministerul Cultelor, pentru că numai Dumnezeu știe când se poate circula iarna pe drumuri, inclusiv pe cel de fier, respectiv dacă și când se ajunge la destinație.

În loc să fi prevenit înzăpezirile din România și să rezolve situațiile de urgență intervenite în ultimele zile ale lunii ianuarie 2014, primul-ministru și vicepremierii, precum și primarul general al Capitalei adună, de două ori pe zi, comandamentele de iarnă pentru a inventaria consecințele nerespectării Constituției, ale O.U.G. nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență (aprobată prin Legea nr.15/2005) și contractelor încheiate cu firmele de dezapezire. Participanții se prefac că lucrează în folosul cetățenilor, dar nu au curajul să meargă în localitățile izolate și nici să stea de vorbă cu șoferii care au fost oprți de poliție ca să circule pe drumurile publice.

Cu toate că, în România costul pe kilometru de drum dezapezit este de 4-5 ori mai mare decât în Norvegia, Suedia și Finlanda, totuși majoritatea drumurilor sunt închise, localitățile izolate și sunt multe victime din cauza frigului de afară și din case.

România este singura țară din Uniunea Europeană unde iarna se închid drumurile, nu circulă trenurile, sute de sate sunt izolate, iar dreptul la circulație al cetățenilor este interzis ilegal de către guvernul incompetenți, iresponsabili, fără omenie și fără frică de Dumnezeu!

În ziua când s-a instituit primul cod roșu în România, din cauza viscolului și a căderilor masive de zăpadă, premierul Ponta s-a dus liniștit la o partidă de baschet. În ședința Comandamentului de iarnă, la sediul Guvernului, șeful C.N.A.D.N.R. i-a avertizat pe șoferii oprți din trafic (de către polițiști) ca să-și verifice roșniștii și dacă le-a expirat să fotografieze mașina în coloana oprită, pentru a nu fi amendată. Intervenția respectivă a fost transmisă în direct la televiziune de la Guvern și nu de la Spitalul de nebuni. Se pare că, cineva a tunat și i-a adunat, nu chiar pe toți.

Conform Constituției României, articolul 25, alin.1: „dreptul la liberă circulație, în țară și străinătate, este garantat.” Miniștrii, prefectii, primarii, președinții de Consilii județene, consilierii locali și județeni, alte

numeroase persoane numite în funcții publice au jurat să respecte Constituția și legile țării, să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. În fapt, în țară nu pot circula cetățenii pentru că numeroase drumuri sunt închise și multe trenuri anulate. Guvernul Ponta II nu respectă nici articolul 53 din Constituție care precizează că restrângerea exercițiului unor drepturi, inclusiv dreptul la liberă circulație, se poate face numai prin lege și numai în cazurile precizate în Legea fundamentală din România, între care nu se regăsește anotimpul iarna și nici viscolul. Din păcate, Avocatul Poporului nu acționează, deși nu este nici înzăpezit și nici izolat.

În baza O.U.G. nr.21 din 15 aprilie 2004, art.1, Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență s-a organizat și funcționează pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, asigurarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate. La art.3 din O.U.G. nr.21/2004 sunt precizate principiile managementului situațiilor de urgență și anume: previziunea și prevenirea; prioritatea protecției și salvării vieții oamenilor; respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

asumarea responsabilității gestionării situațiilor de urgență de către autoritățile administrației publice; transparența activităților desfășurate pentru gestionarea situațiilor de urgență. Aceste principii au fost ignorate de către Guvernele Tăriceanu, Boc, Ungureanu, Ponta și de majoritatea administrațiilor publice locale din perioada 2005-2013. Populația României a suportat consecințele dezastrului din toate iernile din această perioadă și la alegeri i-au menținut, cu schimbul, la Putere tot pe reprezentanții P.S.D., P.N.L., P.D.L., P.C., U.N.P.R. și U.D.M.R., care i-au sărăcit, umilit și batjocorit.

Aceiași O.U.G. nr.21/2004, la art.4, alin.1, lit.h prevede că pe durata situațiilor de urgență se acordă despăgubiri persoanelor juridice și persoanelor fizice. Această prevedere, se pare că, nu este cunoscută și valorificată de cei păgubiți.

Comitetul Național pentru Situații de Urgență funcționează sub conducerea nemijlocită a ministrului Administrației și Internelor și sub coordonarea primului-ministru. La nivelul localităților sunt constituite, sub conducerea primarului, comitete locale pentru situații de urgență. Aceste comitete locale, conform art.24, lit.c din O.U.G. nr.21/2004 „declară, cu acordul prefectului, starea de alertă pe teritoriul autorității administrativ-teritoriale.” Nerespectându-se această prevedere legală, Guvernul Ponta II a declarat starea de alertă în toate localitățile din județele Vrancea, Buzău și Brăila pentru a putea „drena” sume uriașe

(multe milioane de euro) din Bugetul de Stat către firmele clientele politice! Plățile făcute suplimentar față de contractele încheiate cu firmele de dezapezire nu se materializează în achiziționarea de utilaje performante, parazăpezi și în înființarea de perdele și păduri de protecție. Prin această „inginerie financiară” cei aflați la guvernare asigură fondurile necesare pentru campaniile electorale din acest an, care provin din sponsorizări de la firmele agreeate în timpul stării de alertă. În județele Vrancea, Buzău și Brăila sunt puține localități unde, la solicitarea comitetelor locale și cu acordul prefectului, a fost declarată starea de asediu. În județul Buzău prefectul a declarat la televiziune că în cinci localități se impune starea de alertă și dintre acestea a putut nominaliza doar două. Ca urmare, Guvernul l-a schimbat din funcție (în 29 ianuarie a.c.), pentru că a spus adevărul. S-a dat astfel un semnal pentru ceilalți prefecti ca să ascundă adevărul în ceea ce privește localitățile în care se impune cu adevărat să fie declarată starea de asediu. În ziua de 29 ianuarie a.c., Guvernul a extins starea de alertă și în județele Ialomița, Călărași, Constanța și Tulcea, fără ca în toate localitățile comitetele locale să fi solicitat prefectului acordul prevăzut de Legea nr.15/2005. Pe cale de consecință, președinții de Consilii județene și primarii din cele șapte județe pot angaja imediat lucrări de dezapezire cu firmele agreeate care să execute lucrările neefectuate de celelalte firme cu care sunt încheiate contracte pentru dezapezire. Astfel, costul acestor lucrări de dezapezire pe kilometru va crește și riscă să ajungă să fie de 5-8 ori mai mare ca în Norvegia, Suedia și Finlanda. La art.33 din O.U.G. nr.21/2004 se precizează că: „Fondurile bănești pentru realizarea și desfășurarea activităților de urgență la nivel central și local se asigură din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, după caz, precum și din alte surse interne și internaționale, potrivit legii.”

În cei 9 ani de aplicare a O.U.G. nr.21/2004 și a Legii nr.15/2005 se puteau achiziționa și dota fiecare Primărie și Consiliu județean cu numărul necesar de utilaje performante pentru dezapezire și cu parazăpezi. De asemenea, puteau fi realizate perdele și pădurile de protecție de-a lungul drumurilor și în jurul localităților expuse viscolului.

Niciodată, în Parlament, nu a fost introdusă și dezbătută o moțiune simplă în legătură cu cauzele și consecințele nerespectării Legii nr.15/2005. Poporul Român nu a fost informat cu privire la situația din fiecare localitate și cea de la C.N.A.D.N.R. în privința dotării și a stării utilajelor pentru

dezapezire.

Guvernul Ponta II a luat numeroase împrumuturi de la băncile străine. În anul 2013 acest Guvern, s-a împrumutat cu 15 miliarde euro, fără să informeze Poporul Român în ceea ce privește destinația acestora. În luna ianuarie a.c., Guvernul Ponta II a mărit datoria externă a României cu încă două miliarde de euro. Din aceste 17 miliarde euro, Guvernul Ponta II putea să aloce, în baza Legii nr.15/2005, măcar un miliard de euro în vederea achiziționării utilajelor necesare pentru dezapezire și astfel se încheia cu harababura și imaginile de coșmar din timpul iernii.

Sfidând Poporul Român pe care îl amenință cu o nouă creștere nejustificată a prețului carburanților, Guvernul Ponta II a iertat, prin H.G. nr.35 din 22 ianuarie 2014, firma The Rompetrol Group N.V. de o datorie de aproape 500.000.000 de dolari U.S.A. pe care o avea la Bugetul Statului Român. Această Hotărâre a Guvernului Ponta II a fost luată după ce Curtea Constituțională a declarat neconstituțional proiectul de Lege vizând renunțarea la încasarea acestei datorii. Cu această sumă, de circa 500.000.000 de dolari U.S.A. puteau fi cumpărate cel puțin 5.000 de utilaje performante pentru dezapezire.

Același Guvern Ponta II, sfidând Constituția României și Legea nr.312/2005 privind dobândirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice străine (care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2014, fără ca miniștrii și parlamentarii să cunoască prevederile acesteia), se încapățânează să vândă rapid la străini terenurile agricole din România, în baza unei noi legi care a fost trimisă de Președintele României spre reexaminare la Parlament. Ulterior, proprietarii străini nu vor permite ca pe terenurile lor să fie înființate perdele de protecție sau să fie amplasate parazăpezi. Ca urmare, cu sprijinul Guvernului României, viscolul va face ravagii și în iernile viitoare în Muntenia, Dobrogea și Moldova.

Cele petrecute în România, începând cu 25 ianuarie a.c., constituie un atentat la siguranța națională, realizat prin abuz în serviciu în formă calificată săvârșit de numeroase persoane care erau obligate să respecte prevederile Legii nr.15/2005. Deocamdată, Parchetul și Direcția Națională Anticorupție (D.N.A.) nu se autosesează, iar Opoziția formală din Parlament, Consiliile județene și Consiliile locale păstrează o tăcere complice sau e înzăpezită ori s-a izolat de majoritatea populației sărăcitate și care rabdă de frig și în această iarnă venită târziu.

Când își va cere scuze Ungaria?

Tudor
Voicu

În ultimele decenii este tot mai frecvent gestul de a se cere scuze între popoare și state. Ar fi foarte bine ca și Ungaria să facă acest gest către România, evocând astfel cele 6.000 de victime ale terorii hortiste, cei 500.000 de români cărora li s-au confiscat averile, cele 30 de biserici românești distruse în Ardeal, crimele bestiale comise în comunele Trăsnea, Beliș, Mureșenii de Câmpie, Moisei și multe altele împotriva oamenilor, asasinând nu numai bărbați, femei, copii și preoți români, dar chiar și copii din pânțele mamei lor, străpunse cu baionetele!

Germania Federală și-a cerut scuze de la Israel pentru toate atrocitățile comise în era nazistă. Republica Democrată Germană a recunoscut responsabilitatea întregului popor german pentru actele comise în trecut (9 Febr.

1990). Președintele Boris Eltin și-a cerut scuze de la japonezi (12 Oct. 1993) pentru suferințele ce le-a cauzat acestora în timpul celui de-al doilea război mondial. Președintele Wacław Havel și-a cerut scuze de la Germania pentru excluderea sudeților. Primul Ministru Morihiro Hosohawa al Japoniei și-a cerut scuze (4 August 1995) sud-coreenilor pentru suferințele pricinuite în timpul războiului II mondial. El a recunoscut că în timpul războiului armata japoneză a forțat zeci de mii de femei sud-coreene să servească drept prostituate pentru soldații japonezi. La fel s-a scuzat față de Anglia pentru brutalul tratament aplicat în timpul războiului celor 57.000 prizonieri britanici.

La o întâlnire cu primul ministru Tony Blair al Angliei a cerut din nou iertare (12 Ianuarie 1998) pentru comportamentul armatei japoneze pe timpul războiului. La o ceremonie în Seoul, Coreea de Sud (la 12 Ianuarie 1997), cinci vic-

time, care au fost forțate să servească drept prostituate pentru soldații japonezi pe timpul războiului, au primit din partea premierului japonez Ryutaro Hashimoto câte 17.000 de dolari însoțiți de o scrisoare de scuze. Președintele Lee Ten-hiu a exprimat prima scuză oficială, la 28 Februarie 1995, pentru unul din capitalele cele mai tragice din istoria Taiwan-ului, masacrarea în 1947 a cca. 8.000 de oameni.

Peste o mie de polonezi care au fost obligați să lucreze în Germania pe timpul războiului, la 9 Ianuarie 1999 au dat în judecată statul german, cerând peste un miliard de dolari drept compensații pentru tratament brutal.

Maghiarii, între români și maghiari se vor putea stabili totuși raporturi cinstite și chiar de prietenie dar numai atunci când toți maghiarii, dar absolut toți și de pretutindeni, vor recunoaște fără vreo reticență că TRANSILVANIA este o țară a românilor și

unirea ei cu ROMÂNIA, la 1 Decembrie 1918 este și va rămâne pe vecie un act politic definitiv.

Prin tratatul de pace de la Trianon (4 iunie 1920), pe teritoriul Ungariei, ale cărei hotare au fost puse în concordanță cu cele etnice, au rămas peste 700.000 de români, grupați de-a lungul Tisei. În urma unei deznaționalizări feroce, prin impunerea obligatorie a limbii maghiare și prin schimbarea numelor, în prezent minoritatea românească din Ungaria numără numai 15.000 de români, autoritățile maghiare permițând să apară o singură publicație lunară în limba română. Ungurii sau maghiarii (pentru că nici ei nu știu ce sunt), trebuie să fie recunoscători poporului român, pentru că i-a salvat de la dispariție, printr-o infuzie masivă de element românesc și slav. Altfel erau pulverizați în istorie.

Marele filosof și scriitor Mircea Eliade spunea: „Noi (românii) suntem un popor istoric. Maghiarii sunt

o insulă medievală.” Suntem atestați ca popor și limba de peste 7.000 de ani. Am dat omenirii o limbă, și o civilizație și o scriere. Noi nu am venit de nicăieri. De aici provine ura tuturor migratorilor și vecinilor.

Văzând indiferența Guvernului actual față de manifestările antiromânești, mi-am adus aminte de povestea chineză, cu țăranul care a găsit pe drum un șarpe înghețat. Din mila, l-a băgat sub cămașă la piept. Încălzindu-se, șarpele a revenit la adevărata natură și l-a mușcat pe binefăcător, mușcătura fiind mortală. Înainte de a-și da ultima suflare, țăranul a spus: „Eu am avut milă de ticălos, îmi merit soarta”.

Noi românii, așteptăm ca Ungaria, să facă gestul de a-și cere scuze și abia atunci se vor deschide toate căile unei înțelegeri și chiar prietenii între neamul românesc și neamul maghiar. Timpul istoric are, însă răbdare.

DUPLICITATE în chestiunea autonomiei teritoriale a maghiarilor. Premierul Victor Ponta l-a CONTRAZIS pe președintele PSD, Victor Ponta

Dan
Tănăsă

Victor Ponta are un limbaj dublu atunci când vine vorba despre autonomia teritorială pe criterii etnice a maghiarilor din România. În țară pozează în liderul patriot pentru a obține voturi în timp ce în afara României se arată deschis unei negocieri care să ducă la o autonomie pe criterii etnice a maghiarilor.

În data de 20 martie 2010, președintele PSD Victor Ponta, actualul Premier al României, afirma cât se poate de ferm de la tribuna adunării Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita și Mureș, organizată la Toplița, că „Ținutul Secuiesc nu este în România, pentru că nu există Ținutul Secuiesc”.

Președintele PSD, Victor Ponta, co-președinte al Uniunii Social Liberale (USL), tranșa atunci în fața celor prezenți, dar și în fața opiniei publice naționale, chestiunea autonomiei teritoriale pe criterii etnice a maghiarilor din Covasna, Harghita și Mureș, autonomie pentru care militează de peste 24 de ani liderii extremiști ai comunității maghiare din România, atât cei moderați (UDMR) cât și cei radicali (PPMT, PCM etc.). Victor Ponta poza atunci în liderul ferm și hotărât în fața pretențiilor revizioniste maghiare cu privire la autonomia teritorială.

Trei ani mai târziu însă, după ce alianța politică

al cărei co-președinte este a câștigat alegerile parlamentare iar el a ajuns premierul României, discursul politic al lui Victor Ponta s-a schimbat radical, Ponta fiind dispus acum la discuții pe marginea autonomiei teritoriale pe criterii etnice a maghiarilor.

În data de 24 aprilie 2013, premierul României, Victor Ponta, se afla la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei. Aici a fost întrebat de către un ungar, care ținea în mână un așa-zis steag secuiesc, dacă nu crede că România ar trebui să acorde autonomie teritorială celor 700 000 de unguri secui („Hungarian Seklers” în text) care trăiesc în Transilvania și cărora Parlamentul României le-a refuzat această autonomie teritorială în două rânduri. De asemenea, Ponta este întrebat dacă nu crede că ar trebui să demareze discuții cu liderii Consiliului Național Secuiesc pentru a evita tensiuni și conflicte (!?). Redau mai jos întrebarea și răspunsul lui Victor Ponta, ambele în limba engleză):

”Mr GAUDI NAGY (Hungary) – You must recognise the symbol that I am holding up, because your administration insists on banning it. It is the regional symbol of 700 000 ethnic Hungarian Seklers who live in Transylvania and claim territorial autonomy in conformity with the relevant Council of Europe documents and European models. This March, 40

000 Seklers demonstrated and confirmed the statute of autonomy, which was refused twice by the Romanian Parliament. On the 20th anniversary of Romania's accession to the Council of Europe, do you not think that your country should ensure the Seklers' territorial autonomy and start immediate negotiations with the leadership of the Sekler National Council, to avoid tensions and conflicts?

Mr PONTA – I praise your appeal to avoid confrontations and extremism, and I join you in fighting against extremists. On 9 December, the Hungarian minority sent legitimate representatives from the Union of Hungarians in Romania to the Romanian Parliament. I can assure you that we will work closely with them to try to find the best solutions for the better representation of the Hungarian community and to respect all the rights of Hungarian minority, according to all the European standards. But once again, dialogue and co-operation are the solution. Extremism will not help you or us”.

Premierul României, Victor Ponta, este întrebat cât se poate de direct, în cadrul unei Adunări Parlamentare a Consiliului Europei, dacă nu crede că ar fi cazul să demareze discuțiile cu liderii extremiștilor maghiari pentru a desena cadrul viitoarei autonomii teritoriale pe criterii etnice a maghiarilor din Covasna, Harghita și Mureș

pentru a evita tensiunile și conflictele. Autorul întrebării îl amenință direct pe Premierul României și îi pune în vedere faptul că poziția României în chestiunea autonomiei teritoriale generează conflicte și tensiuni, probabil chiar cu Ungaria de vreme ce în acest caz este vorba de „unguri secui”.

Care este reacția Premierului Victor Ponta? A vorbit el despre cadrul legal existent în acest moment în România și care garantează păstrarea identității comunității maghiarilor din România, cadrul legal care face ca România să fie un exemplu în Europa și în lume atunci când vine vorba despre protejarea minorităților? A vorbit Victor Ponta despre situația românilor din Ungaria, supuși unui proces de asimilare etnică de către statul ungar? I-a spus Victor Ponta autorului întrebării că așa-zisul ținut secuiesc nu există în România și că România nu va fi niciodată de acord cu autonomia pe criterii etnice a niciunei comunități etnice din România? Sau că Europa respinge enclavizarea pe criterii etnice? Sau că Germania, Grecia și Franța, membre și ele ale structurilor europene, nu recunosc minoritățile etnice? Ei bine nu! Premierul Victor Ponta nu a pomenit absolut nimic despre aceste aspecte.

Răspunsul Premierului Victor Ponta este unul cât se poate de stupefiant și este unul total opus declarației de la Toplița din 2010: Minoritatea

maghiară din România și-a ales liderii în Parlamentul României iar el, Premierul Victor Ponta, va colabora strâns cu aceștia pentru a asigura o mai bună reprezentare a comunității maghiare și pentru o mai bună respectare a drepturilor minorității maghiare, în concordanță cu toate standardele Europene.

Premierul Victor Ponta a declarat în fața Europei că România mai are de lucrat la capitolul respectării drepturilor minorității maghiare din România. Premierul Victor Ponta îi contrazice așadar pe cei care consideră că România este un exemplu atunci când vine vorba despre respectarea drepturilor minorităților. Premierul Victor Ponta l-a contrazis pe președintele PSD, Victor Ponta, care afirma că „ținutul secuiesc nu există” și se arată deschis unei negocieri cu extremiștii moderați ai comunității maghiare din România, recte Uniunea Democrată Maghiară din România (UDMR), pe subiectul autonomiei teritoriale pe criterii etnice a maghiarilor.

P.S.:

Duplicitatea lui Victor Ponta în această chestiune a fost remarcată de profesorul Valentin Stan, cel care mi-a făcut „onoarea” să mă bălăcăresc la el pe blog.

De la podul de flori la podul „matroska”...

Cezar
A. Mihalache

A vrut „matroska” Ponta pod aerian spre Moscova?! Ei bine, l-a obținut! Nu printr-o companie privată, că deranja stomacul politic al USL-ului, ci prin veșnicul perdant de serviciu, Compania Tarom. Iar prețul este cu adevărat fascinant: un promoțional 99 de euro! Dus-întors. Păi, vorba aceea, cu banii ăștia nu îți iei nici măcar o gustare pe o rută occidentală! E drept, oferta se supune unor condiții. Pe-semne, angajamentul politic al navetei de partid, dar parcă mai contează. Și vor fi trei curse pe săptămână! Va urma, probabil, și cursa spre Beijing... La același tarif și prin aceeași companie de flapsurile căreia și acești guvernanți trag după cum vor.

Și este doar un prim pas al transferului către un alt sistem. Căci, în momentul în care televiziunile slugarnice titreză mesaje de tipul „Guvernul va plăti salariile la privat!”, în mod normal cetățeanul simplu își pune întrebarea ca acum o jumătate de secol: la ce ne

mai trebuie nouă „chiaburii” ăștia? Dar nu este decât o nouă dezinformare... Căci, în fapt, guvernul nu plătește din aceeași bani din care sunt achitate lefurile bugetarilor. Dar Ghiță, maestru al dezinformării la porțița TV o lasă așa, să curgă, căci, în realitate, banii pe care îi va acoperi statul, ca „salarii la privat”, vor proveni din taxe și impozite. Și nu va fi decât o nouă formulă de sifonare a banilor către clientela de partid. Dovadă condiția, atât pentru firmele nou-înființate, cât și pentru cele vechi, de a crea minim 20 locuri de munca în situația în care firmele mici nu au cu totul atâtia angajați! Apoi, nelimitarea valorii salariilor pentru care guvernul se angajează să dea înapoi jumătate din bani ridică alte semne de întrebare. Pentru că, un apropiat al puterii va înființa o firmă, va angaja 20 de oameni pe mustață politică și le va da salarii nesimțite din care statul va acoperi jumătate. Evident, din noi „taxe pe consum”, adică tot din sărăcia noastră!

Toate acestea, însă, oricât ar fi de șocante ca formule de sifonare a banilor către clicile puterii, ar reprezenta însă doar un

„fâs” în crăpătura urnei de vot. Așa că, guvernul a venit și cu o lozincă socialistă, promițând să sprijine un milion de cetățeni pentru a răsufli de sub povara creditelor neplătite. Adică, dacă nu o amnistie fățișă, cel puțin o debitare a restanțierilor...

Tot pe banii noștri!

E drept, puterea se jură că va fi doar o chestiune temporară, programul de rostogolire a unor părți din datorii fiind limitat la doi ani... Numai că, dacă milionul de cetățeni scutiți de coadă la ghișeu băncii pentru a face rând la noua duminică a orbului (dublă, la europarlamentare și prezidențiale!) va pune în mod hotărât ștampila pe tichetul roșu, în mod negreșit cei doi ani se vor prelungi. Și cum să facă altfel milionul de restanțieri, în echivalent de două-trei milioane de votanți, când aceasta este singura condiție: să aleagă ceea ce se cuvine! Adicătelea, orizonturile roșii...

În fapt, este doar o altă „amnistie” cu tichie roșie pe modelul cotorului de Cod penal. Noul Cod penal care a deschis porțile pușcărilor fără să mai stea

„matroska” Ponta să se roage de președinte să-i arunce un colac electoral. Iar faptul că FMI este de acord cu măsura socialistă de sprijinire a restanțierilor la bănci ar trebui să ne pună pe gânduri. Pentru că asta înseamnă, nu doar că Fondul face un nou experiment, pentru a-și adapta politicile pentru înclinațiile „socialiste” ale unor țări, dar este și o dovadă că FMI își dorește pe mai departe să colaboreze cu guvernul pesedist care a stat capră chiar și fără a i se cere!

Și vor urma probabil și alte oferte de pomană socialistă, poate chiar rusofilă, pe recentul model unguresc. Vom fi poate asaltați și cu disponibilitatea Moscovei de a ne uni cu Moldova, dar numai între meterezele noului bloc post sovietic. Numai că, nu lacrimile Moscovei vor îngheța pe obrazul ipocriziei noastre, ci obrazul nostru va crăpa în fața zidului anti-occidental pe care îl ridică guvernării... Și tot pentru a asigura promovarea noului socialism electoral, puterea a mărit cu încă 10 000 de bilete, după ce dăduse din pix 60 000 de bucăți, pomană către pensionarii bal-

neoelectorali. Că e an electoral și avem de unde! Chiar dacă, anul trecut, aceleași bilete au fost tăiate de guvern sub presiunea crizei economice...

Iar în paralel capturării electoratului intern, de la pensionari la datornici, pentru alegătorul de afară, care face la sigur surpriza votului masiv cu dreapta, Ponta a pus la cale niște piedici socialiste pe drumul acestuia spre secții, emițând o ordonanță de urgență pentru a-i obliga pe românii de afară să se înscrie, cu o lună înainte de feluritele alegeri, pe liste. Asta așa, ca o intruziune a „socialismului” pontanian peste libertățile cetățenești din țările occidentale.

Mai mare rușinea, dară... Numai că „matroska” Ponta calcă oricum totul în picioare, cu atât mai mult principiile economiei de piață, așa că nu mare a fost mirarea când a anunțat inclusiv intenția de a obliga băncile să reducă, la comanda guvernului, comisioanele!

Președintelui meu...

greșește omul, îmi ziceam. După care ai reușit să mă lămurești că tu de fapt știai foarte bine ce faci.

Nu cred că are rost să-ți analizez chiar toate mișcărilor. Ar însemna să fiu chiar idiot. Îndrăznesc însă să-ți împărtășesc opinia mea în legătură cu unele dintre ele.

Ai angajat, pe bani publici, o șleahtă de țuțări, unul dintre ei fiu de bolșevic, ca să condamni comunismul de la tribuna Parlamentului României. Un profitor al regimului ca tine să condamne comunismul... Nu știu dacă să râd sau să plâng. Forțe specifice bunului simț ar fi trebuit să te oprească să-ți bați joc de la înălțimea funcției prezidențiale de ideea de „condamnare a comunismului”. Nu aveai nici căderea morală să faci acest lucru. O țară întreagă știe că nu aveai cum să fii un amărât de șef de echipă într-o fabrică comunistă fără să fii membru de partid, dar tu aduceai blugi și whiskey de la Anvers fără ca „structurile” de partid să știe nimic. Asta e! Te-ai luptat și tu cum ai putut împotriva sistemului! Aveai toată autoritatea să condamni comunismul de la înălțimea sticle tale de whiskey.

Ai muncit cinstit, nu-i vorba. Toată viața ta ai fost plătit din fonduri publice. N-ai explicat însă niciodată cum

dracu ești atât de bogat. Toată lumea știe că în România în care tu te-ai autointitulat „șef de stat” nu ai cum să faci averea pe care o ai tu nici dacă lucrezi la privat. Și de fiecare dată când ești întrebat de unde ai banii și averea și se pare inteligent să te comporți ca un tâmpit și să rânjești.

Ai mințit ca un porc o țară întreagă că în România nu va fi criză. Din vest venea tsunami-ul financiar care a măturat economiile Spaniei, Italiei, Portugaliei și Greciei dar tu grohăiai pe toate canalele că România e puternică. Nu avem nevoie de FMI, ziceai. Lumea și-a făcut planuri, și-a luat case, a îndrăznit să viseze. Ai câștigat din nou alegerile și drept cadou pentru că te-am suportat primii cinci ani de zile ai tăiat salariile și pensile și ne-ai făcut sluga FMI și a Băncii Mondiale. Și-ai zis că asta e „strategie de guvernare”. Și l-ai făcut pe Boc un adevărat Hopa-Mitică, de-a căzut săracul la moțiune și în disprețul națiunii tot pe el l-ai uns premier.

Te-au suspendat și-a doua oară. Recunosc că a doua oară cirul a fost mai mișto regizat. Poporul chiar a pus botul și credea că vei fi demis. S-a dus și la vot numai să nu-ți mai vadă fața buhăită de alcool. Și eu m-am dus ca prostul și-am votat

DA. 7,4 milioane de voturi împotriva ta în condițiile în care, ca un pervers abject, îndemnai lumea să nu iasă la vot. Și-ai rămas șef al statului. Cu sprijinul slugii tale, Victor Ponta, nu-i vorbă. Naivii făceau apel la onoarea ta și-ți cereau „demisia de onoare” fără să realizeze că un individ cu o coloană vertebrală făcută din rahat nu are onoare.

Ai târât Instituția Prezidențială a României în mizeria jocurilor tale politice și te-ai dus spășit la căpătâiul unuia de-și spunea rege al țiganilor pentru că știi că puradelul tău mai are nevoie de un mandat în Parlamentul European.

Să mă ierți dacă am fost atât de negativ și m-am concentrat doar asupra aspectelor negative. Ai însă și merite. Cel puțin două îmi vin acum în minte, pentru care zic eu că musai vei rămâne în istorie. În primul rând ai inventat unitatea de măsură a slugărniceii: bocalul. Până la tine nimeni nu mai reușise să ilustreze atât de perfect slugărnicea și libidinoșenia. Tu l-ai avut pe Emil Boc. Doamne, cât de bine și-a ieșit! L-ai cocoțat prim-ministru și ne-ai spart semințe în cap ani de zile. Ce-a vrut sufletul tău aia s-a făcut. And number two, cum zice francezul, ai uns-o ministru pe nulitatea intelectuală Elena Udrea. C-

asa ai vrut tu. Și i-ai dat și sute de milioane de euro pe mână. Tot c-ai vrut tu. Cum ai vrut tu așa s-a făcut. Te-a durut în cot că Nuți n-avea nicio pregătire. Dacă lumea vroia să vadă o candidată pentru o poziție de starletă porno într-o funcție de ministru se abona la HBO pentru adulți. Ne-ai rezolvat tu și cu asta. Poporul nu știe în ce an a avut loc bătălia de la Călugăreni dar știe cât de mari sunt țâțele Elenei Udrea și ce culoare au unii chiloți pe care i-a îmbrăcat tanti fost ministru.

Nu mai e mult până mai e puțin și vor fi trecut zece ani cu tine la comandă. Zece ani la capătul cărora vei lăsa ca amintire doar imaginea ta cu Becali în birt și sunetul rânjetului tău idiot.

Cu rezervată
consideranțiune,
Cetățeanul Dan
Tanasă

P.S.:

Mă ierți pentru utilizarea stilului colocvial. M-am gândit să nu te simți jenat dacă-ți vorbesc ca unui președinte de stat când tu te comporți ca unul care șterge teigheaua la birtul din sat.